

Σκίτσο του Ηλία Μακρή

Μαριάννα Τζιαντζή

Η μετα-κορωνοϊκή εποχή σημαδεύεται από το τέλος της εργασίας όπως την ξέραμε, το τέλος του σχολείου όπως το ξέραμε, το τέλος της φιλίας και της επικοινωνίας όπως τις ξέραμε, το τέλος της δημοκρατίας όπως την ξέραμε. «Εκτός κι αν...» υπάρξει παγκόσμια λαϊκή αντίσταση όπως ΔΕΝ την ξέρουμε.

Ο πόλεμος κατά του κορωνοϊού θυμίζει τον «**Πόλεμο κατά της Τρομοκρατίας**» που κήρυξε ο πρόεδρος Μπους μετά την 11η Σεπτεμβρίου 2001. Και στις δύο περιπτώσεις, ο εχθρός είναι άορατος, δεν έχει πρόσωπο και επίσημη έδρα και δρα ύπουλα. Ο πόλεμος στο Ιράκ (2003-2011) είχε διακηρυγμένο στόχο να κερδίσει «την καρδιά και το μυαλό» των Ιρακινών –«the hearts and the minds»– πείθοντάς τους για την υπεροχή της αμερικανόφερτης δημοκρατίας. Ο σημερινός πόλεμος δεν έχει εχθρό μόνο την πανδημία, αλλά, επίσης, στοχεύει την καρδιά και τον νου των ανθρώπων: για την ακρίβεια, αξιοποιείται από τις εξουσίες για να νεκρώσει την καρδιά, να παραλύσει τον νου, τη λογική σκέψη των ανθρώπων. Το πιο αποτελεσματικό εργαλείο, εδώ, δεν είναι άλλο από τον φόβο του αγνώστου, του εχθρού που δεν κρύβεται σε σπηλιές, όπως οι τρομοκράτες της Αλ Κάιντα, αλλά αιωρείται στον αέρα, γαντζώνεται στις λείες επιφάνειες, εκτοξεύεται από τα στόματα των άλλων ανθρώπων. Παίρνει το πρόσωπο του γείτονα, του συνεπιβάτη, του συναδέλφου, του περαστικού.

Η μετα-κορωνοϊκή εποχή σημαδεύεται από το **τέλος της εργασίας όπως την ξέραμε, το τέλος του σχολείου όπως το ξέραμε, το τέλος της φιλίας και της επικοινωνίας όπως τις ξέραμε, το τέλος της δημοκρατίας όπως την ξέραμε.** «Εκτός κι αν...» υπάρξει παγκόσμια λαϊκή αντίσταση όπως **ΔΕΝ** την ξέρουμε, όπως **ΔΕΝ** την έχουμε ακόμα γνωρίσει.

Όπως στην εποχή του Μπους, έτσι και τώρα διεξάγεται ένας πόλεμος προπαγάνδας σε πλανητικό κλίμακα. Στην Ελλάδα με τα σποτ της Πολιτικής Προστασίας να μας κολακεύουν, με τον καθημερινό Χαρδαλιά να μας απειλεί. Έρχεται η κανονικότητα, μας υπόσχονται. Σε λίγες μέρες ή εβδομάδες, οι άνθρωποι-σαλιγκάροι θα μπορούν, δειλά-δειλά και βαθμιαία, να βγάλουν το κεφαλάκι τους από το κέλυφος, μόνο που στο μεταξύ θα έχουν συνηθίσει να σέρνονται. Αφήστε που πολλά σαλιγκάρια δεν θα 'χουν πια κέλυφος, δε θα 'χουν σπίτι και δουλειά.

Οι έρημες πόλεις θυμίζουν τη **βόμβα νετρονίου** που σκότωνε τους ανθρώπους, **αφήνοντας τα κτίρια ανέπαφα.** Με τη διαφορά ότι τώρα μια βόμβα νετρονίου θαρρείς κι έχει πλήξει τη δημοκρατία: οι αντιπροσωπευτικοί θεσμοί τυπικά υπάρχουν και τηλεδιασκέπτονται, όμως η ψυχή της δημοκρατίας έχει πετάξει μακριά. Μας μένει μόνο η δημοκρατία του like και του share στο facebook και τα συναφή. Η μόνη κριτική προς την κυβέρνηση που βρίσκει μια θεσούλα στα δελτία ειδήσεων είναι αυτή που εκπορεύεται

από τους αρχηγούς των κοινοβουλευτικών κομμάτων: **οι καταγγελίες των εργαζομένων, των σωματείων, οι απολύσεις, οι εργοδοτικοί εκφοβισμοί, οι απαράδεκτες συνθήκες σε πολλούς χώρους εργασίας, η αστυνομοκρατία** λάμπουν διά της απουσίας τους. Όλα καλά καμωμένα, λες και ζούμε στον καλύτερο δυνατό κόσμο.

Η δημοκρατία του Μητσοτάκη, του Τζόνσον, του Μακρόν, του Τραμπ είναι η ελεγχόμενη αντισηπτική δημοκρατία

«*Μα τι καλοί που είμαστε εμείς οι Έλληνες!*», μας λένε δημοφιλείς ηθοποιοί, κοιτάζοντάς μας κατάματα από το γυαλί της τηλεόρασης. Καλός πολίτης είναι ο πειθαρχημένος πολίτης, ο αενάως επιτηρούμενος, ο τηλε-εργαζόμενος με την παντόφλα, ο βουβός άνεργος. Και η δημοκρατία του Μητσοτάκη, του Τζόνσον, του Μακρόν, του Τραμπ είναι η ελεγχόμενη αντισηπτική δημοκρατία.

«*Ξέρω πως ποτέ δε σημαδεύουνε στα πόδια. Στο μυαλό είναι ο στόχος*», έγραφε σε ανύποπτο χρόνο η **Κατερίνα Γώγου**. Και σήμερα αναρωτιέται κανείς πώς η υπόθεση της απελευθέρωσης από τον φόβο, την πείνα, τη στέρηση, την άγνοια, τον σκοταδισμό θα κερδίσει «την καρδιά και τον νου» των ανθρώπων; Ίσως, όμως, ο Διαφωτισμός του 21ου αιώνα να μην βρίσκεται πολύ μακριά.

Πηγή: **PRIN**